

סודות
הש"ס

ביצה פרק ראשון ביצה

יד

עין משפט
גרי סצה

מקשרי אלכשותיו ולא ככפה **מתני'** מדוך • הוא כוכנא(ג) שמפין
 בו כדרסו ואין לריך "שני חבל במנה במקום שיש מלה גסה כפך
 של חרס ידוכנו ולא במדוכה: או בעץ פחד • קף גדולה שקורין
 פוקי"א דמלה כפי שטי ובגמרא מפרש טעמא: והאלה במדוך של

מ"ה אלה
שני וס"ה

הקדרות
הוא

מ"ה ולא ככה
אלה
ככפה אלה
הוא

הקדרות
הוא

מ"ה גפי אלה
לוי רב אלה
רב מ"ה אלה
רב לוי אלה

דיכס ט'
(ג) רש"י ד"ס
מדוך הוא
כוכנא ומפין
בו כדרסו

כדרסו:
(ג) ר"ה ד"ס
לולי קליסולא
מכה כטיס
מלכסין:

(ד) ר"ה גמתי
מנה
כסגריטין
מסגריטין כמט
קול כלי:
(ה) ח"ס ד"ס

א"ה בניית
ידע מ"ה
קדרה כפי
לכשלי וכו'
א"ה חלם
דחול ודקל
ופ"ה חורתי
אליה וכו':
(ו) ר"ה כי
ח"ה וכו'
וסכ"ה יחא
דח"ה:

הנחת סודי
לגרא
(ח) ח"ס ד"ס
בית סל וכו'
ד"ס ר"ל כ"ס
ה"ס ל' ל"ס
ד"ס ר"ה

ח"ה וכו'
וסכ"ה יחא
דח"ה:
הסכס
ס"ה וכו'
ד"ס ר"ל כ"ס
כ"ס ר"ה

כ"ס ל' ל"ס

בית הלל אומרים חבלין נדוכין כמדוך של חבן • ותימה דמשמע
 כהא דחבלין מותר לרוך בלא שטי ובמסכת שבת (דף קמ"א)
 (וס) קאמר פלגין בקהא דכטינא תו"א חר"ה שרי תרי חרי חסיר וכי
 תימא ד"ס חילוק בין פלגין לחבלין זה איש דכהדיא קאמר בתוספתא

עלה דהכא פלגין הרי הוא כחבלין
 וי"ל דהס מיירי בשבת וחדע
 דשמעתא דהס מיירי בשבת א"ל דהס
 רוצה לומר כ"ע היה לו לפרש
 "כדפירש ר"ח והכא מיירי ב"ע ואל"כ
 שרי כדרסו ואל"כ במדוך של חבן
 חבל מלה של יס לריך שטי לרוך
 ארוח גרעין גרעין חבל "שלינו"ג
 אין לריך שטי הואיל והוא שטי
 בדי חרס:

איכא בנייהו דידע ט' כפי
 לכשלי • דללינא קמא
 כפי שטי וללינא כהרא לא כפי שטי
 חי נמי כהאי ס"ה מיני טעמו ולא
 ידע דללינא כהרא לא לריך שטי
 וללינא קמא לא לריך שטי ופסק
 ר"י ש"ס לחסור ככל ענין דחולין
 לחומרא א"ע"ג דכשל סופרים הלך
 אחר המיקל הואיל ולכל אחד ואחד
 יש קולא וחומרא מכל לך עבדין
 לחומרא ומיהו שומין מותר להקטין
 ב"ס בלא שטי משני שמתקלן
 ביומר חס יעשה חוקן מערב וי"ט
 ועוד דחמין "דח"ה רעה שורה
 עליהן כשנשחין בלילה ומיהו מהאי
 פיסקא לא נפיק לן מידי דהא קי"ל
 כשמואל בסמוך דכל הגדוכין נדוכין
 דכדקובדגניא דמיית ברמלח שרי'
 אללוי דרך שטי מעט וכן פסק רב
 חלפס דהואיל (ס) וחלוי גררי אמרתי
 חליבא דהאי כרייתא א"ע"ג דבמתי'
 פליגא עלה קיימא לן כברייתא וכן
 פסק רב יהודאי גאון בהלכות פסוקים
 וכן יש מנהג הלכה למעשה דק
 מלתא חליבא באשלי רבנן ומ"מ
 חסור לטחון פלגין כריס שלס
 משום דמחוי כעובדא דחול כשמוחין
 כריס שקורין מוליגייט בלע"ז
 כדאיתא בפ"ג (דף ס"ג) חבל במדוך
 של חבן מותר לרוך בלא שטי וח"ה
 ל"פירוש התוספות דחולין לחומרא
 מכל מקום שמא דפלגין מותרין איכא
 דלא ידע מאי קדרה כפי לכשלי

לפי שהן מפיגין טעמן ופלגין נמי מפיג טעמן מדלא קאמר איכא
 בנייהו פלגין חבל לפי מה שפירש בשם הגדולים דקי"ל דכל
 הגדוכין נדוכין כדרכן יש להסיר אפי' כי ידע מאי קדרה כפי לכשלי
 ואפילו לא מפיג טעמו והמחמיר לרוך מ"מ הרבה כימד יחבדך
 באלהים ובסם המיוחד:

בבל דבר ס"ד • פ' ואפילו בדבר שאין ניטל בשבת כגון סיני
 זיירי ומזרי "דמדי בהו ר' שמעון אלא אימא לכל דבר
 ואפילו לקדרה ואס תאמר ואכתי מתי מייח דילמא לעולם כפי
 שטי וי"ל כדפ"ה דשיטת החלמוד כך היא דדומיא דלא נחלקו קאמר
 דנחלקו וכי היכי דלא נחלקו על החבלין ומלה עמהן שדוכין כדרכן
 כמד בלא שטי דומיא דהכי נחלקו בית שמאי וב"ה על מלה
 כפי ענמה לדוכה כדרסה בלא שטי:

תרתו • כלומר למה לי למימר תרתו דסחרי אהרדי אין עושין
 טיסי הא חלקא דייסא שפיר דמי דאין סרחא מרובה
 והדר הני אין טחשין כלל כדפ"ה: **כי** תניא נמי במתניתא
 קאמר אין עושין טיסי כלל אפי' במכחשת קמנה ואין טחשין שאר
 דברים כגדולה חבל כקמנה טחשין הכל הן מטיסי משום דהאי חילוף הוא כחשה כלאחר יד:

רלית (ביצה)

רנא

מקשרי אצבעותיו ולמעלה *מחבו עלה
 במערבא כיון דמשני אפי' בכולה ידא נמי
 אלא א"ר אלעזר "מנפת בידו אחת ובכל
 כחו: **מתני'** בית שמאי אומרים תבלין
 נדוכין במדוך של עץ והמלה בפך ובעץ
 הפרור וב"ה אומרים תבלין נדוכין כדרכן
 במדוך של אבן והמלה במדוך של עץ:
גמ' דבולי עלמא מידת מלח בעיא שני
 מ"ט רב הונא ורב חסדא חד אמר כל
 הקדרות כולן צריכות מלה ואין כל הקדרות
 צריכות תבלין והד אמר ר' כל התבלין מפיגין
 טעמן ומלה אינה מפיגה טעמה מאי בנייהו
 איכא בנייהו דידע מאי קדרה בעי לבשולי
 אי נמי במזריקא אמר רב יהודה אמר שמואל
 כל הגדוכין נדוכין כדרכן ואפילו מלה והא
 אמרת מלה בעיא שני הוא דאמר כי האי
 תנא דתניא אמר רבי מאיר לא נחלקו בית
 שמאי וב"ה על הגדוכין שגדוכין כדרכן
 ומלה עמהן לא נחלקו אלא לדוכה בפני
 עצמה שבית שמאי אומרים מלה בפך ובעץ
 הפרור לצלי אבל לא לקדרה וב"ה אומרים
 בכל דבר בכל דבר סלקא דעתך אלא אימא
 לכל דבר (ה) א"ל רב אחא ברדלא לבריה
 יכי דייכת אצלי אצלו ורוך רב ששת שמע
 קל בוכנא אמר האי לאו מגויה דביחאי הוא
 דלמא אצלו אצלי דשמעיה דהוה צליל
 קליה ודלמא תבלין הוה תבלין נבוחי מנבח
 קלייהו תגו רבנן אין עושין טיסי ואין כותשין
 במכתשת חרתו הבי קאמר מה טעם אין
 עושין טיסי לפי שאין כותשין במכתשת
 וי"מ אין כותשין במכתשת אי תני אין
 כותשין במכתשת הוה אימא ה"מ במכתשת
 גדולה אבל במכתשת קמנה אימא שפיר דמי
 קמ"ל והתניא אין כותשין במכתשת גדולה
 אבל כותשין במכתשת קמנה אמר אביי
 כי תניא נמי מתניתא מכתשת גדולה תניא

רביא
 לריכין שטי נבוחי מנבח • (ד) כשהן משכרין הגרעינים נשמע קולו
 כמדוכה כמנבחים קרוינטי: אין עושין טיסי • ב"ע שטורח גדול הוא
 שטחש החשין עד שנתלקס ח' לארבעה דאמרי' צמ"ק (ד' י"ג): תרתו •
 שני דברים יש כאן לא זה דומה לזה קמני אין עושין טיסי הא חלקא
 ודייסא שפיר דמי דאין טחשין מרובה והדר הני אין טחשין כלל: ולימא
 אין טחשין • ואגא ידענא דהו לא מחסביד טיסיא: סהם מכתשת
 היטו גדולה: חבל קמנה אימא שפיר דמי • אפילו טיסי: קא
 משמע לן • אין עושין טיסי כלל לפי שאין כותשין שום כחשה
 במכתשת וכך מכתשת על כרחיך לא שגא גדולה ולא שגא קמנה
 מדתני רישא אין עושין טיסי כלל: חבל כותשין בקמנה • דהוי
 כלאחר יד דאינה חלה לחבלין: כי תניא נמי מתני' • דלעיל
 מכתשת גדולה תניא ולא תימא מה טעם קאמר חלה חרתי
 קמני וי"ק אין עושין טיסי כלל אפי' בקמנה ואין כותשין שאר
 כחשות במכתשת כגון דייסא וסהם מכתשת כגדולה קא מיירי:
 רנא
 במכתשת גדולה תניא • פירוש (ו) והשתא תימא דתרתו קאמר והכי
 דברים כגדולה חבל כקמנה כותשין הכל הן מטיסי משום דהאי חילוף הוא כחשה כלאחר יד: